

Γέρων Αυξέντιος Γρηγοριάτης († 1892 - 1981) Μέρος ΣΤ'

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[ΚΑΜΠΑΝΕΣ](#) Καμπαίνες not found or type unknown

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Αυτά θέλουν μεγάλη πείρα, αυστηρή νήψι και προσευχή και ψυχή πολυόμματι, για να μπορέσει κανείς να τα παρακολουθήσει. Εγώ ως ασθενής και άσωτος στην ψυχή δεν το πήρα είδησι πότε έφυγαν. Από τότε, από την αμέλειάν μου και την ραθυμίαν μου, δεν ξανάνοιωσα τέτοια πνευματικά πράγματα.

Κατάλαβα όμως, ότι όλα αυτά ήταν χάρις του πατρός ημών Αυξεντίου, για να μας πληροφορήσει ο Θεός, ότι όχι μόνον εσώθη ο Γεροντας, αλλά και παρρησίαν εύρε στον Θεόν και ίσως να έλαβε και τον στέφανον της αγιωσύνης. Τούτο βέβαια εγώ δεν το γνωρίζω, ο Θεός το γνωρίζει.

Λοιπόν ήταν πνευματικά δώρα για να μας δώσει ο Θεός θάρρος λέοντος και πίστι ζώσα και θερμοτάτη, να αγωνιζώμεθα σαν πνευματικοί πήκτες και αθλητές και γενναίοι και ανδρείοι στρατιώτες. για να ποθήσουμε τον υπεργλυκύτατον και απειροαγαπημένον μας Ιησούν, τον Κυριον και Θεόν μας.

Εαν λοιπόν, εγώ ο βορβοροπαμμιαροβδελυγμένος, παναμαρτωλός και πανακάθαρος, το κέντρο του άδου και της αβύσσου, αξιώθηκα αυτή την σύντομο χάριν από τον π. Αυξέντιο, πόσο μάλλον οι Πατέρες αυτής της Μονής θα αξιώνονται πολλής χάριτος, εάν έχουν πίστι σ αυτόν;

Είθε λοιπόν όλοι οι Πατέρες της Μονής, ν άξιωθούν αυτών των πνευματικών σημείων που αισθάνθηκα εγώ η αυτοαπώλεια και όχι μόνο αυτά, αλλά και μεγαλύτερα και υψηλότερα από ταύτα και μόνιμα με τις ευχές και πρεσβείες του Οσίου πατρός ημών Αυξεντίου. Αμήν».

Μια άλλη φορά ήλθε στην Μονή μας, ο γνωστός σε όλους νεαρός Γεώργιος, ο οποίος υπέφερε επί χρόνια από ακάθαρτα πνεύματα. Τον έβαλα να κοιμηθή στο

δωμάτιο, όπου άφησε την εσχάτη αναπνοή του ο Γερων Αυξέντιος. Του εξήγησα μάλιστα ποιός εκοιμήθη τον αιώνιο ύπνο στο κρεβάτι αυτό.

Ο Γεώργιος διεπίστωσε την εξής διαφορά, την οποίαν με αμηχανίαν μου εδιηγείτο: « Όταν εξάπλωνα στο άλλο κρεβάτι, (τα κρεβάτια εκεί ήσαν παντοτε δύο), πειραζόμεν φoberά από τα δαιμόνια, ενώ όταν ξάπλωνα στο κρεβάτι του Γερο Αυξεντίου, παραδόξως ήμουν πολύ ειρηνικός».

Μετά την κοίμησι του Γεροντος, ήλθε στην Μονή μας, ως προσκυνητής ένας ευλαβής διανοούμενος Χριστιανός από την Πατρα. Εμαθε για την κοίμησι και τις αρετές του Παππού. Τότε και αυτός με την σειρά του, απεκάλυψε ενώπιον του Ηγουμένου της Μονής μας, ότι όταν προ ετών είχε έλθει με συνοδεία αδελφών ως προσκυνητής στην Μονή, συνάντησε τον κοιμηθέντα αδελφό στο θυρωρείον της Μονής.

Τον ερώτησε πότε ημπορούν να προσκυνήσουν τ άγια Λείψανα. Εσκυψε να πάρη την ευχή του, καθώς και οι άνθρωποι της συνοδείας του. Πολύ τούς παραξένευσε το γεγονός, ότι το χέρι του Γεροντος Αυξεντίου ευωδίαζε σαν άγιο λείψανο. Την ίδια ευωδιαν αισθανθήκανε οι αδελφοί μόνο σε άγια Λείψανα και όχι σε ζωντανό άνθρωπο. Θαυμαστός λοιπόν ο Θεός εν τοις Αγίοις αυτού.

Πιστεύω ότι θα υπάρχουν και άλλα σημεία, τα οποία σταδιακά, εάν είναι θέλημα Θεού, θα αποκαλυφθούν. Το γεγονός είναι ότι ο Γερων Αυξέντιος, επέτυχε του σκοπού δια τον οποίον ήλθεν επί της γης και εξήλθεν εκ του κόσμου. Και αυτός ο σκοπός είναι η Θεωσις, η αιωνία ένωσις με την Αγία Τριάδα.

Είθε και εμείς με τις δυνατές πρεσβείες του μεγάλου ασκητού Γεροντος Αυξεντίου, ν άγωνισθοῦμε και να επιτύχωμεν του ποθουμένου δια να χαιρώμεθα μετά των αγίων και δικαίων εις αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr